

אם לא יאמר מכם אני מתכוין ליהנות מפירול נתמכר ליהנות את זה הדרג את זה הפסד - הלכה ז' רוצה שנתעורב באחרים כל' אמר רבי יוחנן ברושח שנתעורב בבשרין הוא פתמיתא . רבי שמעון בן לקיש אמר ברושח שלא נגמר דינו ותעורב ברושח שנגמר דינו הוא פתמיתא . שמואל אמר כשור בשחורים הוא פתמיתא . אם כשור בשחורים הוא פתמיתא ברא תנין כונסין אותו לכיפה . רבי שמעון אומר חמורה שרפה מסקלה . ורבין אמרין חמורה סקלה שרפה . רבי שמעון אומר חמור חמק מרגז . ורבין אמרין חמור חמק מרגזי . הלכה ט' כי שנתעורב שתי מתות בת דין כל' תמן תנין תני רבי יוסי אומר ידן ביקה הראשונה שכאת עליו . כיצד חמורו ומעשית אשת איש חיי' זו כשריפה' אשת איש חמור כן נעשית חמורו כתיקה . בא על חמותו' וחי' דא לא חמורו וכלו' . ודך עכידא גבר נכב איתא וליכתייה דאחיה וליכתייה דאחיה דאחיה אנתא על שכנתא חייב עליה משום חמורו ואם חמורו ואם חמורו וכלו' כאחת מה אמר בה ר' יוסה חמור בקל מה אמר בה ר' יוסי שני איסורים כאחת מה אמר בה ר' יוסי' אמרין כמה דאישתאלת על דר' יוסי כך אשתאלת על דר' ישמעאל . דתני בשם ר' ישמעאל נתאלמנת ונתגרשה נתחללה וזנת חמור כך בא עליה אינו חייב אלא אחת . זינת ונתחללה ואחר כך בא עליה חייב על כל אחת ואחת . נתאלמנה נתגרשה כאחת מה אמר בה ר' ישמעאל . חמור בקל מה אמר בה ר' ישמעאל . שני איסורין כאחת מה אמר בה ר' ישמעאל . רב אשי ברמיזתו נשאל וכו' .

רצונו שהיה את רעוה כל' כתיב ואם באבין יד אשר ימות בה הברו רמת מות יומת המבנה רצונו הוא מות יום הרצונו' או כבלי עץ יד אשר ימות בה הברו רמת רצונו הוא מות יומת הרצונו . כשהוא בא אצל הברו אינו אוסר לא שימות בו ולא שלא ימות בו אלא מפילי צעורה קשה והוא יכלה מקום גו חששא ויסקל' יתה' והוא שהוא באבין כד' לחמורו . כעץ כד' לחמורו' כיונו כנגד הוסי' כיונו כנגד חזן כיונו כנגד הרמח . העמידו בצענה . השקה אותו מים רעים . העביר את התקרה מעליו ורדו עליו נשמים הרגנה . פתק אמת המים עליו וכואו עליו המים והפמחה כה טעמא דרבי יודה מפני הארס ותתן בין ובקבים' מה טעמון דרבין לעולם אין הארס נתון בין ובקבים עד שיחודו הקא .

הלכה ג' המבנה את חבירו כל' כימי פתמיתא רבי נחמיה פטר חכמים שדיכין שרגלים לדרב' . רבין אמרין שני אמרין רביס על עומד אחד . רבי נחמיה אומר עומד האמצעי רבה על שיתן' מה טעמא דרבי נחמיה אם יקום ויחידך ברחץ על משענתו ונקח המבנה . ובי עלתה על דעתך שהוא זה סודך בשוק ודלי' מדרג על ידיו . אלא מפילי מת כעמידה ראשונה פסד . מה טעמון דרבין הוא ימות תפל למשכב . ובי אינו יודעין שאם לא ימות תפל למשכב . אלא כשלא עמידה למיתה . אם כשלא עמידה למיתה כרא כתיב ואם יקום ויחידך ברחץ על משענתו ונקח המבנה . הא אם לא קם חייב . אלא כשעמידה למיתה . אם כשעמידה למיתה כרא כתיב רק שבתו יתן ורפא ירפא' רבי יהודה בשם רבי שמעון בן לקיש חידוש מקרא הוא שיתן' רבי אבהו בשם רבי יוס' בן חנניה עומד של טעות היתה . מה טעמא מביניהן . הקל כמה שזה חמור ורבי יוס' בן חנניה פטר שרגלים לדרב' . באן דאמר חידוש מקרא הוא שיתן . נתן נתן . לא נתן מה שיתן . באן דאמר עומד של טעות הוא לא נתן אין אומר לו שיתן . נתן מה שישל' מתניתא בסיעה לרין' וכתיב בסיעה לרין' . מתניתא בסיעה לרבי יוס' בר חנניה אמרנה לדיס ומת מאיכתי' מנין לו משיבד הוא אמרנה עומד של טעות היתה' ואין תיבד חידוש מקרא הוא שיתן' משענה הראשונה . מתניתא בסיעה לרבי שמעון בן לקיש עמידה למיתה הוא מאיכתי' מנין לו משיבד . אמר רבי יוס' לית כאן משיבד אלא משענה הראשונה' הוא אמרנה חידוש מקרא הוא שיתן . אין תיבד עומד של טעות היתה נתון עד טעה שימת . הברו על ידו רבנת' אמר אסיא' אין מקטעא ידיו חיי' הוא מה שיתן דבי הדי . כי שמעיה מן הדיא כי יניצו אנשים . ובי יריבין אנשים' הוא מריביה הוא מצות . מה תלמוד לומר כי יניצו כי יריבין . כי יריבין כי יניצו אלא ליתן החתמון על שאינו מתכוין הוא שיתן' אמר על החתמון . אם שאינו מתכוין הוא משיבד לא כל שכן על החתמון . אלא כימי הברו על ידו רבנת אמר אסיא' אין מקטעא ידיו חיי' הוא מה שיתן דבי הדי . כמה דת אמר תמן חידוש מקרא הוא שיתן דבי הדי' ומה חידוש מקרא הוא שיתן דבי הדי' הלכה ד' נתמכר ליהנות את הבתה כל' רבי יששכר שאר עמידה לדיס ומתי' חידד הדיס למות' מבין דתיב רק שבתו יתן ורפא ירפא . חייב ליתן לו שבת ורפא . חייב ליתן לו שבת ורפא' הלכה ז' נתמכר להבנותו על סתמו כל' חוקה שאל זרק את האבן וזהו כד' להמת רבית את זה ושיבד את כליו של זה' כזה חידוש הכתוב וזהו לא חידוש . חוקה שאל זרק את האבן ולא היה בה כד' להמת רבית את זה ושיבד את כליו של זה . כזה חידוש רבי שמעון אילין דכתיב רבי תבין מפילי נתמכר ליהנות את זה הדרג את זה הפסד . ותיבא רבי רבי נתן דתני בשם רבי נתן היה עומד כד' סיעה של בני ארס

יבול לקבל ותיבא' הלכה יא' התגב את הקסמה כל' קסמה קיסמא' רבי יהודה אמר כל' משל בית המקדש היה כמה דתיס' ואת קשות רבין . המקלל בקסם . כגון אילין נפתאי' דמקלילין לקיין קיין קמך' ובעל ארמית . תני רבי ישמעאל זה שדחא נשוא גיה ומלדי' בנים מעמד ארבים מבנה לבקום . כתיב וראו מיניח בן אלעזר בן ארזן הבקן' מה ראה' ראה את המעשה ונכר להלכה הבעל ארמית הקאים פתעין בהן . תני שלא כרצון חכמים . ותיבא שלא כרצון חכמים' אמר רבי יודה בר פוי' בקשו לברוחו אילולי טקפצא עליו רוח הקודש ואמרנה ודחה לו וילודעו אחריו ברית כהנה עולם גו' . מה טעמא דרבי עקיבה נאמר כאן מות יומת' נאמר להלן כל הקרב הקרב אל משכני' ימות גו' . מה טעמון דרבין נאמר כאן מות יומת . ונאמר להלן חידד הקרב יומת . משבד שילמד יומת כיוסות ואל' לביד יומת מיומת :

הדרן עלך אילו הן הנשרפין

ישראל יש להן חלק לעולם הבא . ואילו שאין להם חלק לעולם הבא האומר אין הדין רבתיס מן התורה ואין תורה מן השמים חמיקודוס . רבי עקיבה אומר אף הקורא בספרים ודורשנים והלוחש על הכנה חמור כל המולה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני' רפאך . אבא שאול אומר אף הדגה את השם באותותיו . כל' שלשה מליכס וארבעה הדישות אין להן חלק לעולם הבא . שלשה מליכס ארבעה רבנן . רבי יהודה אומר מבשה יש לו חלק לעולם הבא . שנאמר והפיל אילוני העור לו רשעם חפילוהו ושיכחו ירשלוס למיכותו אמרין לו למיכותו השיב' . לא השיבו לחיי העולם הבא . וארבעה הדישות כלעס דחאג אודתופל תניחו' . דור הבבלי אין להן חלק לעולם הבא ואין עומדין בדין שנאמר לא ידן רוחו בארס לעולם . אנשי סדום אין להן חלק לעולם הבא אבל עומדין בדין . רבי נחמיה אומר אילו ואילו אינן עומדין בדין שנאמר על כן לא יקומו רשעים במשפט . חסאיים בעדת צדיק' . על כן לא יקומו רשעי' במשפט זה דור הבבלי . חסאיי בעדת צדיק' אלא אנשי סדום . אמרין לו בעדת צדיק' אינן עומדין אבל עומדין הן בעדת רשעים' ד' דוד המלך אין להן חלק לעולם הבא ואין עומדין בדין שנאמר במדבר הזה יתמו ושם ימותו דברי ר' עקיבה . ר' אליעזר או' עליות הוא או אספו לו חסדי' מדתי בריתי עלי זבח . ה' עדת קרח אינה עתידה לעלות שנאמר וחסם עליהם והארץ יאבדו מתוך הקהל דברי רבי עקיבה' רבי אליעזר אומר עליהם הוא אלו' ממת ומודה מרדי שאול ועל' . עשרת השבטים אינן עתידין ליהודי שנאמר וישלם אל ארץ אצרת כיום הזה מה הוסיף הדרין ואימ חזור אף הן תלמן חזקין וחרין דברי רבי עקיבה . רבי אליעזר אומר מה הוסיף מפילי ומאיד אף הן כשדא מפילי להן עתידה ליהודי' . אנשי עיר תרדית יבאו אנשים בני בליעל מקיבך מדיחו את יוסיב עירם לאמר . חו אינן מרגיני עד שיהיו מדיחה באחתה העיר ומארתה השבט עד שיהיה רובה עד שיהיו אנשים' הדיחות נשים וקצנים או שהודח מעושה או שהיו מדיחה מדיחה לה חיי אילו כוודים צדיקים שני' עדי' התיבא לכל אחד ואחד . זה חמור